

Lakialoite 10

Ihamäki ym.: Lakialoite laiksi tupakkaverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnalle

ALOITTEEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Lakialoitteen tarkoituksena on tupakkaveron tavoitteiden selkeä määrittäminen ja toteuttaminen. Aloitteessa korostetaan tupakkaveron merkitystä haittaverona, jonka perusteella tupakkaverolla tulisi ensisijaisesti kattaa tupakkatuotteiden käytöstä aiheutuvat kulut sekä samalla vähentää kulutusta.

Koska tupakkatuotteiden vaikutuksissa terveyteen ei ole olennaisia eroja, tulisi niitä kohdella verotuksessa yhdenmukaisesti ja veron tulisi määräytyä ensisijaisesti kunkin tupakkatuotteen sisältämän tupakkamäärän mukaan. Yksikköveron tarkoituksena on varmistaa määrätty vähimmäisverokertymä kaikista tupakkatuotteista.

Ehdotamme, että savukkeiden yksikkövero on 100 mk/1 000 kappaletta ja muiden tupakkatuotteiden 154 mk/1 000 grammaa, jolloin yksikkövero olisi kaikilla tupakkatuotteilla keskimääräisen tupakkapitoisuuden mukaan samalla tasolla. Lisäksi ehdotamme kaikille tupakkatuotteille yhtenäistä 50 %:n tupakkaveroa.

Edelleen ehdotamme, että myytäessä savukkeita pienemmissä kuin 20 savukkeen pakkauksissa savukkeisiin lisätään tavanomaisen 100 mk/

1 000 kappaletta yksikköveron lisäksi pienpakkauksen yksikköveroa 50 mk/1 000 kappaletta kohden.

Edelleen ehdotamme tupakkaverolakiin lisättäväksi nuuskan ja purutupakan sekä ryhmän muut tupakkatuotteet. Nämä luokat puuttuvat kokonaan nykyisestä tupakkaverolaista, eikä ole selkeitä fiskaalisia tai kansanterveydellisiä syitä jättää verottamatta mitään tupakkatuotteita.

Tupakkaveron voimaantulo on verotusteknisesti samanlainen kaikille tupakkatuotteille, joten erilaiset voimaantuloajat eri tupakkatuotteiden verotuksessa tulisi poistaa. Ehdotuksessa esitetään, että tupakkaverolaista (1470/94) poistetaan lain 16 §:n ensimmäisessä momentissa esitetty 5 §:n 2 momentissa mainituille tuotteille annettava muita tupakkatuotteita alhaisempi verotuksellinen siirtymäaika.

Ehdotamme lakiin lisättäväksi säädöksen, jossa tupakkaverolain muutosten ja uudistuksen valmisteluvastuu on sosiaali- ja terveysministeriöllä ja valtiovarainministeriöllä.

Aloite liittyy vuoden 1996 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

PERUSTELUT

Tämän vuoden maaliskuussa voimaan tulleen ja eduskunnan yksimielisesti hyväksymän tupakkalain uudistuksen keskeisimpänä tavoitteena on lasten ja nuorten tupakoinnin ehkäisy. Käydyssä keskustelussa on tullut selvästi ilmi, että tupakkalainsäädäntö tarvitsee tuekseen kulutusta vähentävää hintapolitiikkaa. Tupakkaverolaissa säädöksiin onkin kirjattu tarkoitus edistää

laissa toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi (693/76) esitettyjä tavoitteita.

Maailman terveysjärjestön asiantuntijoiden arvion mukaan Suomessa kuolee tupakoinnin takia 1990-luvulla vuosittain yli 6 000 ihmistä. Nyt edelliseen vuosikymmeneen verrattaessa ale-

neva suuntaus johtuu miesten tupakoinnissa 1970-luvulla alkaneesta selvästä tupakoinnin vähentymisestä. Kuitenkin samanaikaisesti 1950-luvulta alkaneen naisten tupakoinnin yleistymisen seuraukset näkyvät nyt jo mm. keuhkosityöpämäärien lisääntymisenä.

Tupakasta aiheutuvat sairaudet vaativat tavallisesti kalliita ja pitkäaikaisia hoitoja. Pitkäaikaisten ja vaikeiden sairauksien hoitaminen asettaakin lisäpaineita terveydenhuoltohenkilöstölle, kun kunnat taloudellisten paineiden myötä joutuvat tinkimään terveydenhuollon ja sairaanhoidon tavanomaisistakin kustannuksista. Toisaalta esimerkiksi keuhkosityöpään hoitotulokset eivät ole kahdenkymmenen viime vuoden aikana parantuneet, vaikka vastaavana aikana lääketieteellinen hoito on huomattavasti edistynyt.

Tupakkatuotteiden valmistuksen, markkinoinnin ja kulutuksen kokonaisvaikutus on Suomen kansantalouteen erittäin kielteinen. Tupakkatuotteet heikentävät suomalaisten yritysten kilpailukykyä huonontamalla työntekijöiden terveyttä, lisäämällä sairauslomia ja työkyvyttömyyseläkkeitä. Sosiaali- ja terveydenhuollon menojen kasvaminen kuormittaa puolestaan sekä työntekijöitä että työnantajia. Nyt tehtävillä ehkäisevää terveydenhuoltoa tukevilla päätöksillä tulisi varautua myös suurten ikäluokkien eläkeikään tulemisesta aiheutuvien sosiaali- ja terveysmenojen kasvamiseen.

Nykyisessä laissa sikarien verotaso laskettiin 30,90 prosentista 20 prosenttiin, mikä ei ole kansanterveydellisesti eikä fiskaalisesti perusteltua. Tätä korostettiin jo vuoden 1991 tupakkaverotoimikunnan mietintöön (komiteamietintö 25/1991) jätetyssä eriävässä mielipiteessä. Tupakkatuotteiden veron alentaminen tai verottamatta jättäminen on myös tupakkaverolain tavoitteiden vastaista.

Markkinoille tulleet 10 ja 18 savukkeen rasiat näyttävät helpottavan halpuudellaan erityisesti nuorten tupakoinnin aloittamiskokeiluja. Pohjois-Karjalan nuorisoprojektin 15-vuotisseurantatutkimuksessa on todettu, että tupakointi yläasteella ennusti tupakointia aikuisuudessa. Nikotiiniriippuvuus pitää tavallisesti nämä nuoret tupakoivina lopun elämäänsä. Tämä ei ole perusteltua uudistetun tupakkalain tavoitteiden kannalta kuten ei myöskään kansantaloudellisesti. Nuorten tupakoinnin ehkäisyä tulisi edistää myös verotuksellisin keinoin.

Lisäksi tupakkavero tulee nähdä ympäristöpoliittisena valmisteverona samalla tavoin kuin valmisteverotuslaissa on määritelty polttoainei-

den valmistevero, alkoholi- ja virvoitusjuomaveron lisävero sekä valmisteveroihin rinnastettava öljyjättemaksu. Tupakkaveron määrittämisellä haittaveroksi korostetaan ensisijaisista tavoitetta kattaa tupakkatuotteiden käytöstä aiheutuvat kulut sekä samalla vähentää niiden kulutusta, mitkä ovat myös tupakkaverolain keskeisiä tavoitteita.

1. Fiskaalinen tavoite

Vaikka tupakkatuotteiden verotuksen ensisijainen tavoite on ollut fiskaalinen, nykyinen tupakkaverotus on toteuttanut päämäärää huonosti. Tohtori Markku Pekurisen vuonna 1991 valmistuneen terveystaloustieteen väitöskirjan mukaan tupakkaveron kertymä ei kata tupakkatuotteiden terveyshaitoista valtiolle aiheutuvia kustannuksia. Vuonna 1987 tupakoinnista aiheutuneet kokonaismenot ja menetykset olivat yli 4,5 miljardia markkaa. Samana vuonna tupakkaveron kokonaistuotto oli 2,1 miljardia ja vuonna 1991 3,2 miljardia markkaa.

Tupakoinnista johtuva sairaanhoito sitoo sairaansijoja ympäri vuoden noin kahden keskus-sairaalan verran. Suomen Lääkäriliitto on esittänyt, että vuoden 1987 kustannustasolla terveydenhuollolle tupakoinnista koituu vuosittain noin 520 — 600 miljoonan markan kustannukset. Suomen Syöpäyhdistyksen laskelmien mukaan tupakkasyöpien, jotka ovat useimmiten hengityselinten syöpiä, hoitoon käytettiin vuonna 1989 Suomessa noin 122 miljoonaa markkaa, kun hoitopäivän hinta oli noin 1 200 markkaa. Vielä enemmän rahaa kuluu muiden tupakoinnista aiheutuvien sairauksien hoitoon.

Yhdysvalloissa laadittuja laskelmia Suomeen sovellettuna tupakointi aiheutti vuonna 1993 maamme terveydenhuollolle noin 2,5 miljardin markan kustannukset. Toisin sanoen vuonna 1993 pelkästään terveydenhuollolle aiheutui noin 10 markan lisäkustannus jokaista poltettua savukerasiaa kohden. Tupakoinnin kokonaiskustannukset yhteiskunnallemme ovat moninkertaiset.

Vaikka viime vuosina tupakkatuotteiden hintoja on korotettu kansanterveydellisistä ja fiskaalisista syistä inflaatiota keskimääräisesti enemmän, jolloin kaupan sekä teollisuuden prosentuaalinen osuus on laskenut, kaupan ja teollisuuden markkamääräiset voitot ovat lisääntyneet. Näin ollen merkittävä osa tupakkatuotteiden lisähintoina kuluttajilta kootuista varoista näkyy tupakkateollisuuden ja kaupan voitoissa.

Tämä verotuksen mahdollistama voitollisuus havaittiin vuoden 1994 elokuussa, kun kulutuksen vähentämisessä teollisuus pystyi laskemaan halvempien savukkeidensa hintoja kuitenkin säilyttäen kaupan myyntipalkkion ennallaan. Myös tällä pyritään pitämään kulutus vähintään ennallaan sekä kannustetaan nuorten tupakointiko-keiluja.

2. Kulutuksen vähentäminen

Suomi on Maailman terveysjärjestön Terveystä kaikille vuoteen 2000 -ohjelmassa sitoutunut terveyden edistämiseen. Siinä päätoimintalinjoina ovat mm. terveellisten elintapojen edistäminen ja ehkäistävissä olevien terveysongelmien vähentäminen. WHO:n asettamia tavoitteita tupakan kulutuksen vähentämiseksi ei Suomessa ole saavutettu.

Tupakkatuotteiden hinta vaikuttaa voimakkaasti kulutukseen. Lapsilla ja nuorilla tupakkatuotteiden hinnalla on jopa merkittävämpi asema tupakoinnissa kuin aikuisilla. Nuorten terveystapatutkimuksissa on havaittu, ettei savukkeiden hintakehitys ole seurannut nuorten käyttövarojen lisääntymistä. Savukkeet ovat olleet nuorten ostovoimaan nähden halpoja. Lisäksi markkinoille tulleilla 20 savuketta pienemmillä pakkauksilla pidetään savukkeiden hintataso näennäisesti alhaisena, vaikka tupakkatuotteiden hintaa jouduttaisiin reaalisesti nostamaan.

Tupakkatuotteiden kokonaiskulutus kasvoi voimakkaasti taloudellisen noususuhdanteen aikana, jolloin myös lasten ja nuorten tupakointi lisääntyi. Vaikka tupakkatuotteiden hinnat nousivat keskimääräisiä kuluttajahintoja enemmän, eri tupakkatuoteryhmien (savukkeet-irtotupak-

ka) väliset hintasuhteet pysyivät ennallaan, irtotupakkaa suosivana. Näin ollen kuluttajien ostovoiman alentuessa ja reaalihintojen noustessa tupakkatuotteiden kokonaiskulutus laski, mutta kulutus painottui halvempiin tuotteisiin, piippu- ja savuketupakkaan. Myös päivittäin tupakoivat nuoret siirtyivät lopettamisen sijaan aikaisempaa enemmän itsekäärityihin savukkeisiin.

Tupakkatuotteiden vähittäismyyntihinnoilla on erittäin suuri vaikutus lasten ja nuorten tupakointiin. Kun tarjolla on heidän ostovoimaansa nähden halpoja tupakkatuotteita, lisääntyy ensimmäisten kokeilujen todennäköisyys ja vakiintuminen vakavaksi tupakkariippuvuudeksi jo ennen 16 vuoden ikää. Koska lapsilla ja nuorilla on useimmiten käytettävään vähän rahaa, tupakkariippuvuuden kehittymisen kannalta on olennaisinta halpojen tupakkatuotteiden, kuten itsekääräitävien savukkeiden ja uusien halpasavukkeiden saatavuus. Saadakseen uusia kuluttajasukupolvia tupakkateollisuus pyrkii pitämään verotason mahdollisimman matalana voidakseen markkinoida halpoja tupakkatuotteita lapsille ja nuorille.

Tupakkaverossa tulee ottaa huomioon laissa määriteltyjen tavoitteiden, kulutuksen vähentämisen ja valtion tulojen saamisen ohella myös kaupan ja teollisuuden osuus. Lisäksi tulee kiinnittää huomiota eri tupakkatuotteiden hintojen keskinäisiin suhteisiin kulutukseen verrattuna. Tilastokeskuksen laatiman tupakkatilaston mukaan piippu- ja savuketupakan kulutus on kasvanut viime vuosina vuosittain huomattavasti ja kasvoi vuoden 1993 joulukuun ja vuoden 1994 marraskuun välilläkin 10 %. Tupakkaverolaissa mainittujen tavoitteiden vastaista on suosia verotuksellisesti näiden tuotteiden käyttöä.

YKISTYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Laki tupakkaverosta

1.1. Yleiset säännökset

Nykyisessä taloudellisessa tilanteessa ei ole fiskaalisesti eikä kansanterveydellisesti perusteltua jatkaa tupakkatuotteiden entistä veropoliitiikkaa. Tupakkaveron luonteeltaan selvä haittavero, jolloin veron suuruutta arvioitaessa tulisi ottaa huomioon verokertymän ja tuotteen aiheuttamien haittojen suhde.

Tupakkaveron luonteen ja tavoitteiden selvittämiseksi ehdotamme yleisten säännösten 1 §:n toista momenttia tarkennettavaksi siten, että tupakkaveron perusteeksi määritellään selkeästi ensisijaiseksi kulutuksen vähentämiseen pyrkivät ja toissijaiseksi fiskaaliset tavoitteet. Edelleen ehdotamme, että 1 §:ään lisätään momentti, jossa tupakkaveron määritellään haittaveroiksi. Tämän seurauksena veron valtiontaloudellinen ja kansanterveydellinen perustavoite on yhteiskunnalle aiheutuvien menojen kompensoi-

minen sekä tupakkatuotteiden kulutuksen väheneminen.

Minkään tupakkatuotteen käyttöä ei tule suosia verotuksellisin keinoin, sillä verottamatta jättäminen antaa terveystaloudellisesti väärän viestin tuotteista. Näin ollen ehdotamme 2 §:n ensimmäisessä momentissa määriteltyjen tupakkatuotteiden luetteloon lisättäväksi purutupakan ja nenänuuskan, joiden myynti ei ole Suomessa eikä EU:ssa kiellettyä. Lisäksi 2 §:n ensimmäiseen momenttiin ehdotamme lisättäväksi termin muut tupakkatuotteet.

Ehdotamme myös lisättäväksi 5 §:n viidennen momenttiin purutupakan ja nenänuuskan.

Edelleen ehdotamme, että 6 §:n ensimmäisessä momentissa tarkennetaan käsitettä muut tupakkatuotteet. Ehdotamme, että näitä ovat tupakkaverolain 3, 4 ja 5 §:ssä esitettyjen määritelmien ulkopuolelle jäävät tupakkatuotteet, jotka on kokonaan tai osittain valmistettu luonnontupakasta. Nykyisessä tupakkaverolaissa näitä ei ole rinnastettu tupakkatuotteiksi.

1.2. Veron määräämisen perusteet

Nykyisessä laissa tupakkatuotteiden vero on säädetty erisuuruiseksi eri tupakkatuotteille. Samoin yksikköveron määrääminen vain savukkeille suosii verotuksellisesti muita tupakkatuotteita. Tälle vaihtelulle ei ole lain tavoitteiden mukaisia perusteluja.

8 §:ssä ehdotamme, että kaikille tupakkatuotteille määrätään 1 000 kappaletta kohden laskettu tai grammakohtainen yksikkövero.

Tällä hetkellä savukkeiden vero on 50 % kysytymmän hintaluokan savukkeiden vähittäismyyntihinnasta. Lisäksi savukkeilla on 75 markan yksikkövero/1 000 kappaletta. Ehdotamme säädösten yhtenäistämiseksi kaikkien tupakkatuotteiden veroa nostettavaksi ainakin samalle tasolle kuin savukkeilla eli 50 %:iin.

Euroopan unionin säädösten mukaisesti savukkeiden verotason tulee olla 57 % kysytymmän hintaluokan savukkeiden vähittäismyyntihinnasta. Nykyisen tupakkaverolain mukaan savukkeiden yksikkövero 75 markkaa 1 000 kappaletta kohden on nostanut veroprosentin 57,9 %:iin. Kuitenkaan savukkeiden verotasoa ei ole syytä jättää vähimmäistasoa vain lievästi ylittäväksi, koska savukkeiden vähimmäismyyntihintojen nouseminen aiheuttaa välittömiä muutospaineita myös tupakkaveroon. Toisaalta vaikka savukkeiden veron korottaminen nostaisi

Suomen tupakkaveron Euroopan unionin määrittelemälle vähimmäisverotasolle, monissa EU-maissa verotaso on tätäkin korkeampi.

Näin ollen ehdotamme 8 §:ssä yksikköveron korottamista 75 markasta 100 markkaan/1 000 kappaletta, jolloin kokonaisveroprosentti nousee 60,6 %:iin. Lisäksi ehdotamme, että 20 savuketta pienemmille pakkauksille säädetään 50 markan pienpakkauksivero 1 000 kappaletta kohden. Samalla ehdotamme, että verotuskäytännön yhtenäistämiseksi myös muille tupakkatuotteille määrätään vastaavansuuruinen grammakohtainen yksikkövero eli 154 markkaa/1 000 grammaa.

Grammakohtaisen yksikköveron laskennan perusteena on Tilastokeskuksen arvio siitä, että yhdessä savukkeessa on 0,65 grammaa tupakkaa. Tämä määrä on suhteutettu 1 000 savukkeelle määrättyyn sadan markan yksikköveroon. Näin saadaan muille tupakkatuotteille savukkeita vastaava grammakohtainen yksikkövero.

Nykyisessä tupakkaverolaissa savuke- ja piiputupakan vero on 48 %. Jo 1970-luvulla tupakkaverolakia valmisteltaessa oli esillä, ettei verotuksella tule suosia itsekkäärittyjä savukkeita, joiden kulutus on viime vuosina jyrkästi yleistynyt, erityisesti nuorilla. Näin ollen nykyisestä tupakkaverolaista poiketen ehdotamme, että niiden veroaste nostetaan samalle tasolle kuin tehdasvalmisteisten savukkeiden eli 50 %:iin.

Edelleen ehdotamme, että 8 §:ssä säädetään, että mahdollisesti Suomen markkinoille tulevia Euroopassa jo myynnissä olevia esikäärittyjä savukkeita verotetaan tehdasvalmisteisten savukkeiden tavoin ja siihen kuuluvaa holkkia savukepaperin verotussäädösten mukaisesti.

Kaikkien tupakkatuotteiden vaarallisuuden vuoksi mitään tupakkatuotetta ei ole syytä jättää verottamatta. Verotuskäytännön muuttamisen myötä markkinoille saattaa tulla tupakkaa, joka ei ole määriteltävissä verotaulukossa esitettyihin luokkiin, jolloin se olisi myös verotonta. Kuitenkin kaikilla tupakkatuotteilla tulee olla vähintään sama verotaso kuin savukkeilla. Terveystaloudelliset tai fiskaaliset tavoitteet eivät puolla tupakkatuotteiden kulutuksen siirtämistä verotuksellisin keinoin toisista tuotteista toisiin. Tämän perusteella ehdotamme, että verotaulukkoon lisätään uusi tuoteryhmä nimikkeellä muut tupakkatuotteet. Tälle tuoteryhmälle määrätään grammakohtainen yksikkövero 154 mk/1 000 grammaa sekä vero, joka on 50 % vähittäismyyntihinnasta.

1.3. Erinäiset säädökset

Lain 16 §:ssä ehdotamme nykyisestä tupakkaverolaista poiketen, että lain 5 §:n 2 momentti tulee voimaan samanaikaisesti kuin tämä laki kokonaisuudessaan. Näille tuotteille annettu siirtymäaika vuoden 1998 alkuun saakka savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan verotuksen nostamiselle ei ole lain tavoitteiden kannalta perusteltua. Siirtymävaiheella pyritään ainoastaan tupakkatuotteiden kokonaiskuluksen pitämiseen entisellä tasolla sekä tupakateollisuuden voittojen turvaamiseen.

Tupakkaverolaissa kansanterveydellisten tavoitteiden huomioon ottamiseksi ehdotamme hallituksen esitykseen lisättäväksi 18 §:n, jossa säädetään, että tupakkaverolain muutoksen ja uudistuksen valmistelijat ovat sosiaali- ja terveysministeriö sekä valtiovarainministeriö. Näin lain tavoitteiden toteutumisen vastuu siirtyy molempien ministeriöiden hallinnonalalle.

Muilta osin kannatamme nykyistä tupakkaverolakia.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että Eduskunta hyväksyisi seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

tupakkaverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan tupakkaverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1470/94) 1 §:n 2 momentti, 2 §:n 1 momentti, 6 §, 8 §:n 2 momentti, 16 § ja lain liitteenä oleva verotaulukko sekä

lisätään 1 §:ään uusi 3 momentti, 5 §:ään uusi 3 momentti, 6 §:ään uusi 2 momentti, 8 §:ään uusi 3 momentti sekä lakiin uusi 18 § seuraavasti:

Yleiset säännökset

1 §

Tupakkaveron tarkoituksena on kompensoida tupakkatuotteiden käytöstä valtiolle aiheutuvia kustannuksia sekä vähentää tupakkatuotteiden kulutusta. Tupakkaveron tarkoituksena on näiden ohella edistää niitä tavoitteita, joista säädetään laissa toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi.

Tupakkavero on luonteeltaan haittavero.

2 §

Tupakkatuotteilla tarkoitetaan tässä laissa savukkeita, sikareita ja pikkusikareita, piippu- ja savuketupakkaa, savukkeiksi käärittävää hienoksi leikattua tupakkaa sekä purutupakkaa ja nenänuuskaa. Muilla tupakkatuotteilla tarkoitetaan tämän luettelon ulkopuolelle jääviä tuotteita, joiden koostumuksesta suurin yksittäinen osa on peräisin tupakkakasvista.

5 §

Nenänuuskalla tarkoitetaan jauheena tai jyvänä olevaa tai muuhun muotoon hienonnettua

sieraimiin vedettäväksi tarkoitettua tupakkatuotetta. Purutupakalla tarkoitetaan suussa pureskeltavaksi tarkoitettua paloitteltua, puristettua tai muutoin tähän tarkoitukseen muotoiltua tupakkatuotetta.

6 §

Edellä 3, 4 ja 5 §:ssä tarkoitettuihin tuotteisiin rinnastetaan myös muut tupakkatuotteet, joiden koostumuksesta suurin yksittäinen osa on peräisin tupakkakasvista tai jotka muuten täyttävät tupakkaverolain 3, 4 ja 5 §:ssä säädetty edellytykset.

Edellä 3, 4 ja 5 §:ssä tarkoitettuihin tuotteisiin rinnastetaan tuotteet, jotka on kokonaan tai osittain valmistettu muusta kuin tupakasta, mutta jotka täyttävät muut lainkohdissa säädetty edellytykset. Mikäli tupakkaa sisältämättömiä tuotteita käytetään ainoastaan lääkintätarkoituksiin, niitä ei ole pidettävä tupakkatuotteina.

Veron määräämisen perusteet

8 §

Vero määrätään tuotteen vähittäismyyntihinnasta. Savukkeista vero määrätään lisäksi yksiköverona tuhatta kappaletta kohden. Sikareista, pikkusikareista, piippu- ja savuketupakasta, sa-

vukkeiksi käärittävästä hienoksi leikatusta tupakasta, purutupakasta, nenänuuskasta ja muista tupakkatuotteista vero määrätään myös yksiköverona 1 000 grammaa kohden. Savukkeista, sikareista, pikkusikareista, piippu- ja savuketupakasta sekä savukkeiksi käärittävästä hienoksi leikatusta tupakasta, purutupakasta, nenänuuskasta ja muista tupakkatuotteista suoritettavan veron määrä on kuitenkin aina vähintään verotaulukon mukainen vähimmäisvero.

Esikäärityä savuketta verotetaan tehdasval-

misteisten savukkeiden tavoin ja siihen kuuluvaa holkkia kuten savukepaperia.

16 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

18 §

Tätä lakia koskevien muutosten ja uudistusten valmisteleminen vastaavat sosiaali- ja terveysministeriö ja valtiovarainministeriö.

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 1995

Timo Ihamäki
Maija Rask

Kirsti Ala-Harja
Tuija Nurmi

Liite

Tupakkaveroa on suoritettava seuraavasti:

Tuote	Tuoteryhmä	Yksikkövero mk/kpl/gr	Prosenttia vähittäis- myyntihinnasta
Savukkeet	1	100,00/1 000 kpl/20 savukkeen pakkaukset 100,00+50,00/1 000 kpl/ 20 savuketta pienemmät pakkaukset	50,0 50,0
Sikarit ja pikkusikarit	2	154,00/1 000 gr	50,0
Piippu- ja savuketupakka	3	154,00/1 000 gr	50,0
Savukkeiksi käärittävä hienoksi leikattu tupakka	4	154,00/1 000 gr	50,0
Savukepaperi	5	—	57,0
Purutupakka ja nenänuuska	6	154,00/1 000 gr	50,0
Muut tupakkatuotteet	7	154,00/1 000 gr	50,0

